

tationen vil kunne fortsættes. Ogsaa hvis Domstolene behandler saadanne Sager og maaske behandler dem mildt og erklærer, at mange er uskyldige, vil den samme Agitation alligevel kunne tænkes. Efter min Opfattelse har dette Lovforslag den væsentlige Fordel, at der her gives Lejlighed for Kornævnene, der jo er alsidig sammensatte ligesom Amtsnævnene, til at skønne over, hvorvidt en manglende Kornlevering har været begrundet i særlige Forhold og er sket uden den vedkommendes Skyld. I det Øjeblik Kornnævnet og Amtsnævnet kan enes om at udtale dette, maa Samfundet ogsaa føle sig overbevist om, at det er rigtigt. Derfor vil alle de Landbrugere, som af disse Myndigheder erklæres fri for Skyld, efter min Opfattelse aldrig med Rette fra nogen Side kunne regnes for Kornsydere. Tilbage bliver saa de, som disse to Nævn mener bør levere Korn, fordi de har kunnet gøre det. Jeg synes, det er en Fordel, at de kommer til at levere det Korn, som de skulde levere Staten, og som den har Brug for, og at de gennem den Pris, de faar, kommer til at betale en Bøde derfor og en ikke ringe Bøde, hvis det drejer sig om et betydeligt Kvantum. Ved hele denne Ordning synes jeg, lige tværtimod hvad det ærede Medlem fra Sæby mener, at der maa skabes social Ro om dette Spørgsmaal, idet man undgaar en Række Pinagtigheder, som ellers vilde være meget uhyggelige for vort Samfund.

Ærede Medlemmer har allerede nævnt § 15 og Bestemmelserne om Fastsættelse af Brødpris og Flæskepris. Alle vil sikkert være enige med det ærede Medlem fra Rønne i, at jo lavere Brødprisen kan blive, des bedre. Jeg havde gerne set, at man havde ventet med at gaa til Forhøjelse indtil den 1. Oktober, men fra anden Side har man ment, at det var bedst snarest muligt at faa Rugbrødsprisen forhøjet saa meget, som det vilde være nødvendigt for hele det kommende Aar. Det havde efter min Opfattelse været rigtigt, at dette Spørgsmaal optoges til Forhandling samtidig med Behandlingen af Ombytnings-tillægsloven. Men i alt Fald er det givet, at man til Oktober vil kunne danne sig et Skøn over, hvad Ombytningen vil koste, og hvad Prisnedsættelserne paa Brød og paa Flæsk vil koste, og en samlet finansiel Oversigt — saa vidt det er gør ligt — vil kunne foreligge for dette høje Ting, som saa samtidig kan skønne over, hvordan de finansielle Vanskeligheder med Hensyn til disse Spørgsmaal vil kunne overvindes.

Jeg har endnu en Detail at nævne i Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem fra Rønne gjorde om Prisen i § 5, idet han mente, at naar der i 5te Stykke staar, at det Kvantum Ombytningskorn eller Klid, der i Henhold til Begæring leveres Jordbrugerne, afregnes til 26 Kr. pr. 100 kg, beroede det paa en Fejl, idet der skulde staa, at det var en midlertidig Afregning. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret, thi det, der udtrykkes ved denne Sætning, svarer akkurat til det, der siges i Sætningen om Statskorn, nemlig at man skal have det samme Kvantum Ombytningskorn for det Korn, man har leveret. Man har talt om, at Paragraffen var vanskelig at forstaa, men det er jo heller ikke nogen helt let Ting administrativt at tilvejebringe en Ordning, som skal kunne være kontrolmæssigt sikker, og hvorved man skal kunne komme igennem Vanskeligheder baade med Hensyn til Betalingen af det Korn, der leveres til Statens Lagre for rede Penge, og med Hensyn til det Korn, der leveres til Statens Lagre med Henblik paa senere Ombytning. Det er blevet sagt, at hvis man afregnede alt Kornet efter en Minimumspris af 30 Kr., kunde det tænkes, dersom Majsprisen senere faldt, at Landbrugere, som havde begæret Ombytning, maaske ikke vilde gøre deres Ret gældende; saa vil Staten have betalt Kornet med 30 Kr. og maaske ikke kunne komme af med det Ombytningskorn, den har skaffet til Landet med stort Besvær. Derfor er Afregningen sat lavere, nemlig til 26 Kr., saaledes at den, der har begæret Ombytning, men senere ikke vil gøre sin Ombytningsret gældende, ikke vil kunne faa nogen Betaling udover de 26 Kr. Derved er Statens Risiko paa dette Punkt blevet begrænset.

Til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), som jeg ogsaa skylder en Bemærkning, maa jeg sige, at naar han vendte tilbage til en Beklagelse over, at Kvaliteten ikke har kunnet udtrykkes gennem den hollandske Vægt, har han der haft en overmaade talentfuld Medkæmper i et socialdemokratisk Medlem af det andet høje Ting, og det ærede Medlem ved, at hans sagkyndige Udtalelser paa dette Omraade jo ingenlunde bestrides fra nogen Side. Dog vil jeg sige, at den Omstændighed, at man ikke benytter den hollandske Vægt, ikke betyder, at Kornet betales ens, hvad enten det er godt eller daarlign; det vil tværtimod blive indskærpet, at dette ikke maa ske. Jeg bør maaske og-